

Budapest, 1980. 01. 05.

Kedves Kolléga,

- mivel te is ezt a borzasztóan hivatalos megszólítást használtad /amely hivatalosság egy kiállítás szervezése során kifejezetten megnyugtató, mert bizonyos garanciát nyújt arra, hogy komoly ügyről van szó/ -; először is elnézésedet kérem azért, mert Bp.-ről való távollétem és egyéb sorsgubancaim folytán jócskán kicsusztam az időből és így megkésve jelentkezem.

Köszönöm a meghívást a rajzkiállításra, örömmel el is fogadnám, ha:

1. nem lennék túl a határidőn;
2. lenne kész anyagom, amivel nem akadna más gond, mint a postázás.

Mivel azonban az anyagot most kellene elkészíteni, és ráadásul határidő után - minimálprogramként azért írok, hogy legalább exkuzálhassak. Remélem, a leveledben említett konfuzus helyzet azóta kielégítően megoldódott. Ha a határidő mégis tovább csuszna, talán módom lenne korigálni; ha erre nincs ~~más~~ lehetőség, akkor legközelebb - mert remélem, lesz legközelebb.

A Pécsi Galéria, mint hely, mint kulturális formáció, egyébként is foglalkoztat; fontos centrum lehetőségét látom benne, amit Pécs speciális helyzetén kívül a ti hosszú és ambiciózus munkátok teremtett meg.

Ezért a jövőben is örülni fogok, ha meghívást kapok tőled; mondanom se kell, egy egyéni kiállítás esélye aztán végképp lenyügözne /de ez maradjon közöttünk, mert nem vagyok tulságosan naiv/.

Üdv:

Hajás Tibor